

Perko izgotovil. Blagoslovljenje in svečanost se je ravno tako vršilo, kakor poprejšnje.

Od Noveštifte pri Gornjem gradu. (Zahvala.) Tukaj se je od 27. maja do 6. junija obhajal sv. misijon, in to ves čas v najlepšem redu, brez vsake nezgode in nesreče, in kakor upamo, tudi z najboljšim uspehom. Bili so ti dnevi v resnici za našo župnijo prijetni in zveličanski dnevi. Zatorej naj bo najprvo Bogu čast in hvala za ta čas milosti in obilnega njegovega usmiljenja, pa tudi hvala in zahvala vlč. misijonarjem g. P. Doljaku in g. Staretu iz Ljubljane za njihov veliki trud in zlate nauke, zatem pa še č. g. patru magistru iz Nazareta za neutrudljivo spovedovanje, in tudi našemu č. g. župniku, kateri so nam oskrbeli dobroto sv. misijona, kar jih je tudi stalo mnogo stroškov; naj jim jih Bog obilno povrne!

Več Novoštifčanov.

Iz Celja. (Podporno društvo.) Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdrževanje šole čč. šolsk. sester so blagovolili darovati oziroma letnino plačati, sledeči čč. gg. udje: Po 25 gl.: konjiška posojilnica; po 20 fl.: Makolska posojilnica; po 10 fl.: volilo po † Jož. Velenšek iz Dobrove, č. g. Janez Krener, župnik pri sv. Frančišku; po 5 fl.: vlč. g. Peter Erjavec, župn. v Terbovljah, vlč. g. Franc Mikuš, dekan v Konjicah, g. dr. Lj. Filipič, odvetnik v Celji, vlč. g. Sredenšek Janez, župnik na Ponkvi, č. g. Anton Inkret, kapl. na Ponkvi, vlč. g. Lovro Potočnik, dek. v Gornjem gradu, č. g. Davorin Matek, nemški pridigar in katehet v Celji; po 4 fl.: č. g. Jakob Marzidovšek, c. kr. vojni kaplan v Zadru; po 3 fl.: č. g. Jak. Krušič, župnik v St. Andražu, č. g. Gregor Presečnik, kaplan v Poličanah, g. Makso Pleteršnik, c. kr. prof. v Ljubljani; po 2 fl.: č. g. Fr. Vrlič, župnik v Stranica, Liza Marout, kuharica, Marjeta Štupica, hišinja, Mica Solinč, kuharica Apolonija Kladnik, Neža Pfeifer, gospa Antonija Scheilander, Alojzija Storžički, Antonija Cerjak (Schmidt), v Rajhenburgu, vlč. g. dr. Pajek, c. kr. prof. veronauka v Mariboru, g. Ant. Reich, oficijal pri dež. odboru v Gradci; več skupaj je dalo 1 fl. 52 kr. Bog plati vsem!

Iz Skal. (Spomenica.) Dne 1. julija proti večeru smo do hladnega groba spremili truplo vrle gospe Ane Dovnikove, rojene Gajšek. Na praznik ss. Petra in Pavla zjutraj se je vstala popolnoma zdrava in krepka. Človek bi pač ne mogel slutiti, da bo jej malo časa pozneje, ob devetih uri, neusmiljena smrt prerezala nit na dobrih delih bogatega življenja. Vsled kapi se je v sobi zgrudila ter blago dušo izdihnila ljubeznjiva žena, skrbna mati, pridna gospodinja. Sedanja pokojnica je luč sveta zagledala v Vojniku, dne 30. junija 1839. Na mrtvaškem odru ležala je toraj ravno ob ob-

letnici rojstnega dneva svojega. Kako priljubljeno da je bilo dobro srce, o tem je med ostalim pričal sprevod. K istemu zbralo se je obilo domačih faranov. prihiteli so tudi številni znanci iz sosedstva, iz Velenja, Šoštanja, Slovenj-Gradca in od drugod, ni jih zadrževalo ne deževno vreme, ne slabi poti po tukajšnjem skálanem kraju. Pri odprtem grobu je velečastiti gospod duhovni svetovalec in dekan Šribar pokojno gospe po pravici pohvalil kot na vse strani vzgledno kristjanko. Pristavil je, da je ona vmrla sicer nepričakovano, a ne nepripravljena, omenivši, da „ona ni vmrla, ampak ona je samo pred nami šla v boljšo domovino“, za katero se moramo pripravljati vsi, to pa seveda tako, kakor naša rajna sestra, namreč na podlagi sv. vere. Saj znamo, kaj Vzveličar govori, ako pravi: „Kdor v mene veruje, živel bode, če tudi je umrl“ (Jan 11, 25). Sveto opravilo ovenčali so otožni glasovi pevskega zbora.

Od nekoč. (Slovaško-slovenske sirote.) Med omikanim svetom imajo največ otrok Židovje, najmanje pa trdi Madžari. Ono leto so ogerski ministri predlagali novo postavo, naj bi se dovolilo, da bi se kristjani in judje smeli v zakon jemati; toda večina poslancev se je v državnem zboru v Budapešti izrekla, naj tudi v prihodnje velja dozdanja stara postava, katera prepoveduje judom ženitve s kristijani. Lani so prišli na novo misel. Na severnem Ogorskem namreč prebiva okoli 3 milijone Slovakov. Toti ljudje sebe najrajši imenujejo „Sloven“, a svojemu jeziku vselej pravijo: „slovenský jazyk“, a izraz „slovaški“, to je žaljiva beseda. Med tako številnim narodom je tudi precej sirot, t. j. dece brez starišev. Vsled tega je ogerska gosposka lani začela pobirati sirote po slovenskih krajih ter jih razdeljevala trdim Madžarom. Letos dne 20. junija so zopet 60 otrok po železnici spravili v madžarsko mesto Arad. Židovsko misleci ljudje takšno trgovino odobravajo, drugi so jo že skraja obsodili.

Raznoterosti.

(Cerkvena tatvina.) V noči od 27. do 28. junija so roparji vlomili v cerkev sv. Križa na Murskem polju. Vzeli so monstranco, par kelihov in križ. Potem so pobegnili na Medjimurje, toda, kakor se naznanja, so že zajeti.

(Za družbo vednega češčenja) so podarile naslednje častite župnije: Dramlje 7 fl., Slivnica pri Celji 8 fl., Kozje 4 fl., Pilštanj 22 fl., Polje 8 fl., Jarenina 37 fl. 12 kr., Središče 1 fl. 84 kr., sv. Vrban pri Ptuj 15 fl. 12 kr., sv. Barbara v Halozah 2 fl. 61 kr., Zavrče 2 fl., Zgornja sv. Kungota 2 fl. 20 kr., Slivnica pri Mariboru 9 fl. 49 kr., sv. Jurij na južni železnici 32 fl. 35 kr., Veržej 3 fl. 30 kr.

vezenje in čipkarijo se odpre v Ljubljani, kakor se pravi, že te jeseni. — Letos se izpušča manj smodek v podobi dima na Kranjskem v zrak. Doslej že bojda za 200.880 manj, kakor lani v istem času. Ne bo na škodo ljudem. — Vse je podoba, da bode cesarjeva slovesnost v Logatci velika, prava ljudska veselica. — Odbor za zidanje „Narodnega doma“ v Ljubljani ima že nad 70.000 gld. denarja, pa ga je se ve, da še premalo za „Narodni dom“ vseh Slovencev. — Podpore za kmetijstvo dobi Primorje od c. kr. vlade v letu 2400 gld. — Trtna uš se nahaja že tudi blizu Trsta, v Škorkolji. — V četrtek, dne 5. julija je imel otroško zabavišče v Trstu lep praznik in so slov. gospé ondi sploh vrle matere otrok, ki živé v tem zabavišči. — Slov. čitalnica v Pulji stoji na trdnih nogah in praznuje javno 40letnico svitlega cesarja. Dan še ni določen. — Šolski zakon, ki ga je hrv. sabor vsprejel, malo, da ne na povelje madjarske vlade, bije v lice pravicam hrv. kraljevine ter mora potlej vsak hrv. učitelj znati „blagglasno“ madjarščino. Ogerska vlada je déla slovaškega učitelja v Kleniči iz službe, češ, da ščuje zoper madjarsko vlado. Ubogo slovaško ljudstvo! — Iz Galicije ne sme nihče k slovesnosti pravoslavne cerkve v Kijevu ter ne dobi nihče popotnega lista tje. No preveč bi jih pač ne sililo v dalnje rusko mesto.

Vnanje države. Pismo sv. očeta „o prostosti“ ni po godu liberalcem in to lahko, take prostosti ne pozna sv. cerkev, kakor jo čejo liberalci. — Čudna, je nova kazenska postava Italijanov. Kdor ubije koga, zapre se najdalje na 20 let, kdor pa tirja, naj se izroči sv. očetu oblast v Rimu, njega zapró kar na celo življenje. — Minister Crispi potuje k malu v Friedrichsruhe k Bismarcku in pravi, da so te njegove poti krive nove razmere. Katere neki? — V francoskem mestu Marseille živi veliko italijanskih delalcev in so sedaj že na potu domačim. Le-ti bi najrajši pognali nadležne Italijane čez mejo, toda to ne gre kar tako brez vsega. — Francoska vlada pripravlja načrt postave, vsled katere bode koj čvetero novih dač. Kakor se kaže, potrebuje tudi francoska vlada zmirom več denarja. — General Boulanger je zopet govoril pri veliki pojedini v Rennesu ter je povdarjal, da dela samo v prid republike. Težko, če je resnica. — Vodja irskih poslancev, Parnell, je izrekel, da on in njegovi tovariši ne odobravajo umorov, ki se godé na Irskem in torej ne vsprejmó tacih očitaj. — V Belgiji so liberalci jako poparjeni, ker pri volitvah niso zmagali. — Nemški cesar, Viljem II., poda se v prihodnjem tednu v Petrograd ter ostane ondi nekaj dni pri ruskem carji. — Knez Bismarck je v svojem letovišči, v Friedrichsruhe in zatrjuje, da ostane do konca na strani mladega cesarja — to je, da ostane zdaj še le prav drž.

kancelar. — V onem delu Poljske dežele, ki je pod prusko vlado, je sedaj že 160.000 oralov v rokah nemških posestnikov. Kakor je znano, kupuje taka posestva posebno, državno društvo. — Zadnje dni sta bila dva ruska princa v Varšavi, glavnem mestu Poljskem, ki živi pod rusko vlado. Hodilo jima je za to, da bi si pridobila srca poljskih prebivalcev. — Bolgarski major Popov dobi prejšnjo čast in službo. Princ Koburški ne zaupa več svojim ministrom ali kje dobi tacih, na katere bi se lahko zanesel? — Srbski kralj Milan hoče, da se razdere njegov zakon s kraljico Natalijo, ta pa noče v to privoliti. Tudi prestolonaslednika ne prepusti kralju, ona prebiva v Wiesbadenu na Nemškem. Iz tega pride lahko huda nevihta. — Turčija nima denarja nikoli, najmanj pa takrat, kedar je treba, da plača Rusom vojskino odškodnino. To lahko vemo, da ji ne hodi tako plačilo prav. — V Algeriji, v Afriki, še požrešnih kobilic ni konec, nekateri kraji so čisto goli vsled kobilic. — Zulujski zamorci so se spuntali zoper anglijsko vlado. Zastonj, le-ta jih k malu užene in potem bode gorje še le huje.

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje)

Doma pri obedu drug drugemu nismo mogli dopovedati, kar je vsak izmed nas danes videl in občutil. Zdaj prejme gospod tovariš kupico, polno sladke laške kapljice, povzame besedo ter pravi: Danes teče preveseli den našega življenja. Mi smo danes videli namestnika Kristusovega na zemlji, ki ima ključé nebeškega kraljestva, mi smo danes klečali na grobu sv. Petra, prvaka apostolov, mi smo danes blagoslov sv. očeta prejeli. Toliko sreče, toliko veselja ne morem spraviti v svoje srce, moram mu dati sapo, ter odpreti usta in reči: To je den, katerega je Bog napravil! Hvala Bogu za ta den! Vi pa preljubi tovariši — romarji — živio!

Ko bi vi, dragi bralci, vendar bili slišali, kako lepo so potem naše kupice zvonile in pele, kakor bi se z nami veselile!

Prva napitnica me je podregnila, da nisem mogel tiho djati. Tedaj pa vstanem in rečem: Hvala vam, častiti gospod, za navdušeno napitnico; toda ob enem vas moram pokarati in ovaditi, da ste mi besedo vzeli raz jezika. Na srečo vendar si nalijem drugo kupico, in na dnu, prav na dnu ove kupice najdem drugo besedo, in tedaj vas nočem dalje tožiti. Draga gospoda, presrečni romarji! Mnogo bi jih rado videlo, kar smo mi gledali, a niso videli. Naši